

Marszałek
Województwa Mazowieckiego
ul. Jagiellońska 26, 03-719 Warszawa

Warszawa, 24 kwietnia 2023 roku

OS-WP-II.310

DECYZJA NR 636/23/OS

Na podstawie art. 34 ust. 5 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2023 r., poz. 221) przedstawiam

stanowisko

w którym interpretację, przedstawioną przez X, co do zakresu i sposobu stosowania przepisów ustawy z 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz. U. z 2023 r., poz. 160), w sprawie ustalenia czy Wnioskodawca jest wprowadzającym produkty w opakowaniach obowiązującym do uiszczenia opłaty produktowej w przypadku świadczenia dla klientów usługi spedycji lub transportu, w ramach której pakuje na palety towary będące własnością klienta oraz dostarcza je do odbiorcy docelowego – uznaję za prawidłową.

UZASADNIENIE

Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Ochrony Środowiska, pismem z 8 marca 2023 roku (data wpływu do tut. Urzędu: 13 marca 2023 roku), przekazał zgodnie z właściwością, wniosek X, zwana dalej Stroną lub Wnioskodawcą, z 6 lutego 2023 roku o wydanie interpretacji indywidualnej w trybie art. 34 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców, co do zakresu i sposobu zastosowania przepisów ustawy z 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz. U. z 2023 r., poz. 160), zwanej dalej „ustawą o opakowaniach”, w kwestii dotyczącej ustalenia czy Wnioskodawca jest wprowadzającym produkty w opakowaniach obowiązującym do uiszczenia opłaty produktowej w przypadku świadczenia dla klientów usługi spedycji lub transportu, w ramach której pakuje na palety towary będące własnością klienta oraz dostarcza je do odbiorcy docelowego.

Z uwagi na braki formalne pismem znak: OS-WP-II.310.X z dnia 16 marca 2023 r. wezwano Wnioskodawcę, na podstawie art. 34 ust. 7 Prawo przedsiębiorców o uzupełnienie braków do wniosku w zakresie uregulowania opłaty za wydanie interpretacji w wysokości 40 zł (do wniosku dołączono potwierdzenie opłaty wniesionej na niepoprawne konto). 28 marca 2023 r.

Wnioskodawca uzupełnił wniosek przekazując potwierdzenie uiszczenia opłaty.

Stan faktyczny przedstawiony przez Stronę:

„Przedsiębiorca prowadzi działalność gospodarczą w przedmiocie m.in. transportu drogowego, kolejowego i lotniczego towarów, spedycji, magazynowania i przechowywania towarów, a także świadczy usługi wspomagające transport lądowy. Spółka nie prowadzi sprzedaży towarów, a jedynie świadczy usługi.

Na zlecenie swoich klientów, Spółka, w ramach wykonania usługi transportu, przed załadunkiem towaru na naczepę samochodu dostawczego układa towar na paletach i mocuje go do nich. Działanie to ma na celu ustabilizowanie i zabezpieczenie towaru na czas transportu. Towar transportowany na zlecenie klienta i pakowany na palety jest własnością klienta Spółki. Przed przekazaniem Spółce, towar został przez klienta opakowany w oryginalne opakowanie (najczęściej kartonowe), w którym sprzedawany jest towar i wprowadzony do obrotu (udostępniony w opakowaniu po raz pierwszy na terytorium kraju w celu używania lub dystrybucji). To klient Spółki zleca pakowanie Spółce towaru na paletę. Znaczna część towarów Spółka otrzymuje od klienta już na paletach. W takich przypadkach czasami klient zleca Spółce

dodatkowe zabezpieczenie przesyłki, wtedy Spółka musi przepakować towar lub zabezpieczyć dodatkowo opakowaniem transportowym np. mocując ją na palecie.

Palety, których używa Przedsiębiorca są paletami zakupionymi przez Spółkę na zlecenie klientów. Palety są kupowane tylko w Polsce. Spółka kupuje palety nowe lub używane.

Sprzedawcy palet wystawiają Spółce dowód zakupu w postaci faktur VAT. Następnie, po użyciu palet i załadunku na nie towaru klienta, Spółka refakturuje daną ilość użytych dla klienta palet na tego klienta tj. dolicza koszt wykorzystanych dla klienta palet do kosztu wykonanej usługi zleconej przez tego klienta lub – co dzieje się najczęściej – bezpośrednio refakturuje koszt zakupu palet użytych do transportu towaru klienta na klienta.

Towar ułożony na paletach zostaje przetransportowany do odbiorcy.

Po wykonaniu usługi transportu część palet wraca do Przedsiębiorcy, w celu ponownego użycia podczas wykonywania zleceń dla tego klienta, część wraca do klienta Spółki, na którego Spółka przeniosła koszt zakupu palet, a część pozostaje u odbiorców klienta Spółki i są to tzw. palety bezzwrotne. Część palet jest stale w obiegu, są używane wielokrotnie”.

Stanowisko przedstawione przez Stronę:

A.

„Opakowaniem w rozumieniu art. 3 Ustawy o gospodarce opakowaniami jest „wyrób, w tym wyrób bezzwrotny, wykonany z jakiegokolwiek materiału, przeznaczony do przechowywania, ochrony, przewozu, dostarczania lub prezentacji produktów, od surowców do towarów przetworzonych.”. Za opakowanie uważa się:

- 1) wyrób spełniający funkcje opakowania, o których mowa w ust. 1, bez uszczerbku dla innych funkcji, jakie opakowanie może spełniać, z wyłączeniem wyrobu, którego wszystkie elementy są przeznaczone do wspólnego użycia, spożycia lub usunięcia, stanowiącego integralną część produktu oraz niezbędnego do przechowywania, utrzymywania lub zabezpieczania produktu w całym cyklu i okresie jego funkcjonowania;
- 2) wyrób spełniający funkcje opakowania, o których mowa w ust. 1:
  - a) wytworzony i przeznaczony do wypełniania w punkcie sprzedaży,
  - b) jednorazowego użytku - sprzedany, wypełniony, wytworzony lub przeznaczony do wypełniania w punkcie sprzedaży;
- 3) część składową opakowania oraz złączony z opakowaniem element pomocniczy, spełniające funkcje opakowania, o których mowa w ust. 1, z tym że element pomocniczy przyłączenie bezpośrednio lub przymocowany do produktu uważa się za opakowanie, z wyłączeniem elementu stanowiącego integralną część produktu, który jest przeznaczony do wspólnego użycia lub usunięcia.

Ustawodawca w art. 4 Ustawy o gospodarce opakowaniami wyróżnia następujące kategorie opakowań:

- 1) opakowania jednostkowe - służące do przekazywania produktu użytkownikowi w miejscu zakupu;
- 2) opakowania zbiorcze - zawierające wielokrotność opakowań jednostkowych produktów, niezależnie od tego, czy są one przekazywane użytkownikowi, czy też służą zaopatrywaniu punktów sprzedaży i które można zdjąć z produktu bez naruszania cech produktu;
- 3) opakowania transportowe - służące do transportu produktów w opakowaniach jednostkowych lub zbiorczych w celu zapobiegania uszkodzeniom produktów, z wyłączeniem kontenerów do transportu drogowego, kolejowego, wodnego lub lotniczego.

Paleta transportowa, jako produkt, na którym układa się, mocuje towar, a zatem jako złączony z opakowaniem towaru wyrób, element pomocniczy służący do transportu towarów (produktów w opakowaniach jednostkowych lub zbiorczych) w celu zapobiegania ich uszkodzeniom, spełnia ustawowe wymogi opakowania transportowego, a zatem jest uznawana za opakowanie transportowe w rozumieniu Ustawy o gospodarce opakowaniami.

B.

Definicję podmiotu „wprowadzającego produkty w opakowaniach” zawiera art. 8 pkt 23) Ustawy o gospodarce opakowaniami. Zgodnie z tym przepisem przez „wprowadzającego produkty w opakowaniach - rozumie się przez to przedsiębiorcę wykonującego działalność gospodarczą w zakresie wprowadzania do obrotu produktów w opakowaniach, w szczególności:

- a) wprowadzającego do obrotu produkty w opakowaniach pod własnym oznaczeniem rozumianym jako znak towarowy, o którym mowa w art. 120 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 r. - Prawo własności przemysłowej (Dz. U. z 2020 r. poz. 286 i 288), lub pod własnym imieniem i nazwiskiem lub nazwą, których wytworzenie zlecił innemu przedsiębiorcy,

b) pakującego produkty wytworzone przez innego przedsiębiorcę i wprowadzającego je do obrotu,

c) prowadzącego:

– jednostkę lub jednostki handlu detalicznego o powierzchni handlowej powyżej 500 m², sprzedającego produkty pakowane w tych jednostkach,

– więcej niż jedną jednostkę handlu detalicznego o łącznej powierzchni handlowej powyżej 5000 m², sprzedającego produkty pakowane w tych jednostkach;”.

Zarówno Ustawa o odpadach, jak i Ustawa o gospodarce opakowaniami nie zawiera definicji „produktu”. Zgodnie z definicją PWN, „produkt” produkt to „to, co zostało wyprodukowane i jest przeznaczone na sprzedaż”, „to, co jest przeznaczone do spożycia lub przygotowania potraw”, „wytwór czyjejs działalności artystycznej, społecznej, czyjegoś umysłu itp.”¹. Jako „produkt” rozumie się także każdy obiekt rynkowej wymiany oraz wszystko, co może być oferowane na rynku. Produktem może być dobro materialne, usługa (profesjonalna), miejsce, organizacja bądź idea.² „Produkt” według koncepcji marketingowej to zespół cech i właściwości które mogą służyć do zaspokojenia konkretnych potrzeb przez potencjalnego nabywcę, użytkownika, właściciela produktu lub osobę doświadczającą możliwości korzystania z produktu.³ Produkt można zdefiniować zatem, jako dobro fizyczne, rzecz (przedmiot), jak i usługę (świadczenie). W związku z tym, że ustawodawca w art. 8 pkt 23) Ustawy o gospodarce opakowaniami wskazuje, że za „wprowadzającego produkty w opakowaniach” uważa się m.in. „pakującego produkty wytworzone przez innego przedsiębiorcę i wprowadzającego je do obrotu”, należy uznać, że pojęcie „produktu” zawarte w pierwszej części definicji „wprowadzającego produkty w opakowaniach” (ogólnej definicji) zawartej w art. 3 pkt 23) Ustawy o gospodarce opakowaniami, w przypadku podmiotów pakujących produkty innych przedsiębiorców (w art. 8 pkt 23) ppkt b) Ustawy o gospodarce opakowaniami), odnosi się do rzeczy, przedmiotów, a nie usług.

Spółka wykonuje działalność gospodarczą w zakresie wprowadzania na rynek produktów w postaci usług, m.in. usług transportu, spedycji, magazynowania i przechowywania. Spółka nie wprowadza na rynek produktów w rozumieniu rzeczy, przedmiotów.

Także ustawowe określenie „pakowania produktu innego przedsiębiorcy” zawarte w art. 8 pkt 23) ppkt b) Ustawy o gospodarce opakowaniami, w przypadku Spółki, która pakuje do transportu towar swojego klienta, odnosi się do pakowania towarów tego klienta, co potwierdza, że w niniejszym przypadku określenie „produkt” należy rozumieć jako rzecz a nie usługę.

C.

Dalej, w przypadku, gdy chodzi o przedsiębiorcę „pakującego produkty wytworzone przez innego przedsiębiorcę” do spełnienia warunku nabycia statusu „wprowadzającego produkty w opakowaniach” wymagane jest przez ustawodawcę oprócz „pakowania produktów wytworzonych przez innego przedsiębiorcę” także „wprowadzania ich do obrotu” (art. 8 pkt 23) ppkt b) Ustawy o gospodarce opakowaniami). Przedsiębiorca będący wnioskodawcą w niniejszej sprawie, nie spełnia tego wymogu - nie wprowadza produktów, które pakuje do obrotu.

Według definicji PWN „wprowadzić – wprowadzać” oznacza m.in. „zacząć coś stosować lub oddać do użytku, na usługi czyjeś lub czegoś”⁴. Definicji „wprowadzania do obrotu” nie należy jednak rozpatrywać w oderwaniu od zapisów zawartych w art. 8 pkt 24 Ustawy o gospodarce opakowaniami. Zgodnie z tym przepisem przez „wprowadzanie do obrotu” rozumie się przez „odpłatne albo nieodpłatne udostępnienie opakowań lub produktów w opakowaniach po raz pierwszy na rynek krajowy w celu używania lub dystrybucji, za wprowadzenie do obrotu uważa się także:

- a) import opakowań,
- b) import produktów w opakowaniach,
- c) wewnątrzwspólnotowe nabycie opakowań,
- d) wewnątrzwspólnotowe nabycie produktów w opakowaniach

- dokonywane na potrzeby wykonywanej działalności gospodarczej.”

Spółka będąca wnioskodawcą w niniejszej sprawie, nie udostępnia produktów (które opakowuje) w opakowaniach po raz pierwszy na terytorium kraju w celu ich używania lub dystrybucji. Takie działanie wykonuje klient Spółki (producent produktów, sprzedawca).

1 <https://sjp.pwn.pl/slowniki/produkt.html>

2 [https://pl.wikipedia.org/wiki/Produkt_\(marketing\)](https://pl.wikipedia.org/wiki/Produkt_(marketing))

3 <https://mfiles.pl/pl/index.php/Produkt>

4 <https://sjp.pwn.pl/slowniki/wprowadzenie.html>

W ramach świadczonych przez siebie usług transportu, spedycji lub magazynowania i przechowywania, Spółka pakuje produkty (przedmioty) wytworzone przez innego przedsiębiorcę na palety, które są opakowaniem transportowym oraz dostarcza - już wprowadzone do obrotu towary - do odbiorców. Produkty będące towarem transportowanym, należącym do innego przedsiębiorcy, klienta Spółki, zostały już wprowadzone do obrotu tj. udostępnione w opakowaniach po raz pierwszy na terytorium kraju w celu używania lub dystrybucji - dopuszczone do sprzedaży, a nawet sprzedane, przez klienta Spółki. Spółka nie wprowadza tych produktów na rynek, nie sprzedaje ich jako innego produktu niż ten przekazany Spółce przez klienta (producenta lub sprzedawcy towaru). W przypadku Spółki, nie zostaje zatem spełniony przesłanka „wprowadzania do obrotu” produktów po ich zapakowaniu na paletę, a zatem Spółka nie jest „wprowadzającym produkty w opakowaniach” w rozumieniu Ustawy o gospodarce opakowaniami.

D.

Nadto, jak stanowi art. 9 ust. 1 Ustawy o gospodarce opakowaniami, wprowadzenie do obrotu opakowań lub produktów w opakowaniach następuje w dniu:

- 1) ich wydania z magazynu albo przekazania osobie trzeciej, w przypadku opakowań i produktów w opakowaniach wytworzonych na terytorium kraju;
- 2) ich przywozu na terytorium kraju;
- 3) wystawienia faktury potwierdzającej odpowiednio wewnątrzwspólnotowe nabycie opakowań albo wewnątrzwspólnotowe nabycie produktów w opakowaniach.

Powyższe zdarzenia - mając na uwadze definicję zawartą w art. 8 pkt 24 Ustawy o gospodarce dotyczą pierwszego wydania produktów z magazynu, przewozu na terytorium kraju etc. W przypadku Spółki, pierwsze wydanie produktu w opakowaniu z magazynu następuje w momencie wdania go przez klienta Spółki, z magazynu tego klienta, co także potwierdza, że to nie Spółka wprowadza produkt w opakowaniu do obrotu.

E.

Nie można także uznać za „produkt” w rozumieniu art. 8 pkt 23) Ustawy o gospodarce opakowaniami – w zakresie ogólnej definicji - usługi transportu, czy spedycji, w ramach której Przedsiębiorca przygotowuje towar do transportu poprzez zapakowanie go na paletę. Po pierwsze, bowiem w przypadku przedsiębiorców, którzy w ramach świadczenia usługi transportu pakują towar innego przedsiębiorcy w opakowanie transportowe określenie „produkt” odnosi się do produktu, jako rzeczy, a czynność pakowania dotyczy pakowania produktu „innego przedsiębiorcy”, co także wskazuje na towar klienta przedsiębiorcy, którym są rzeczy, a nie usługi; po drugie zaś definicja określenia „wprowadzania do obrotu” zawarta w art. 8 pkt 24 Ustawy o gospodarce opakowaniami, będąca jednocześnie częścią ustawowej definicji „wprowadzającego produkt w opakowaniu”, mówi o „udostępnieniu opakowań lub produktów w opakowaniach po raz pierwszy na terytorium kraju w celu używania lub dystrybucji”, co również wskazuje na produkt, jako rzecz - używa i dystrybuuje się rzeczy, przedmioty, nie usługi.

F.

Za tym, iż Przedsiębiorcę pakującego towar swoich klientów, wprowadzony już wcześniej przez tego klienta do obrotu, w opakowania transportowe i przewozi do odbiorcy nie można uznać „wprowadzającym produkty w opakowaniach” przemawia także okoliczność, iż w praktyce (po dokonaniu przeniesienia kosztów zakupu palet na klienta) koszty zakupu palet, jako opakowań transportowych ponosi ostatecznie klient Spółki.

Sprzedawcy palet, od których Spółka kupuje palety (nowe lub używane) wystawiają Spółce dowód zakupu w postaci faktur VAT. Następnie, po użyciu palet i załadowaniu na nie towaru klienta, Spółka refakturuje koszt palet wykorzystanych do transportu towaru klienta na tego klienta tj. dolicza koszt wykorzystanych dla klienta palet do kosztu wykonanej usługi zleconej przez tego klienta lub – co dzieje się najczęściej – bezpośrednio refakturuje fakturę na zakup palet na klienta.

Po wykonaniu usługi transportu część palet wraca do Przedsiębiorcy, w celu ponownego użycia podczas wykonywania zleceń tego klienta, część do klienta Spółki, na którego Spółka przeniosła koszt zakupu palet, a część zostaje u odbiorców klienta Spółki i są to tzw. palety bezzwrotne. Palety są używane wielokrotnie.

W związku z powyższym, to klient Spółki, a nie Spółka, wprowadza swój produkt (towar) w opakowaniu (opakowanie oryginalne, w którym sprzedawany jest towar i opakowanie transportowe) do obrotu.

G.

Zgodnie z art. 10 ust. 1 pkt 5) Ustawy o gospodarce opakowanymi „przedsiębiorca (...) wprowadzający produkty w opakowaniach, (...) podlega, w zakresie tej działalności, wpisowi do rejestru, o którym mowa w art. 49 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, (...)”
W związku z tym, że - jak wykazano we wcześniejszych częściach niniejszego pisma – Spółka nie jest wprowadzającym produkty w opakowaniach, nie podlega wpisowi do Rejestru.
H.

Zgodnie z art. 17 ust. 1 Ustawy o gospodarce opakowanymi „Wprowadzający produkty w opakowaniach jest obowiązany zapewnić recykling odpadów opakowaniowych takiego samego rodzaju jak odpady opakowaniowe powstałe z tego samego rodzaju opakowań jak opakowania, w których wprowadził produkty do obrotu, z uwzględnieniem art. 18.” (art. 18 dotyczy recyklingu odpadów opakowaniowych po środkach niebezpiecznych).

Wobec powyższego przedsiębiorca wprowadzający na rynek produkty w opakowaniach ma obowiązek zapewnić odzysk i recykling określonej ilości opakowań, która stanowi odpad. Jeżeli nie osiągnie wymaganych poziomów odzysku i recyklingu, to w takiej sytuacji powinna uiścić opłatę produktową. Stanowi ona zatem rodzaj kary za niewywiązanie się z obowiązku odzysku opakowań, które wprowadziła na rynek wraz ze swoimi produktami.

W związku z tym, że – jak wykazano we wcześniejszych częściach niniejszego pisma – Spółka nie jest wprowadzającym produkty w opakowaniach, nie jest zobowiązana do zapewnienia recyklingu odpadów opakowaniowych na podstawie art. 17 ust. 1 Ustawy o gospodarce opakowaniami.

I.

Zgodnie z definicją opłaty produktowej zawartej w ustawie z dnia 11 maja 2001 r. obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej („Ustawa o obowiązkach przedsiębiorców”) _rozumie się przez to opłatę obliczaną i wplacaną w przypadku nieosiągnięcia wymaganego poziomu odzysku i recyklingu.

Zgodnie z art. 34 ust. 1 Ustawy o gospodarce opakowaniami, rozliczenie wykonania obowiązku określonego w art. 17 ust. 1 (obowiązek recyklingu odpadów opakowaniowych) następuje na koniec roku kalendarzowego.

Wprowadzający produkty w opakowaniach oraz organizacja odzysku opakowań, którzy nie wykonali obowiązku określonego w art. 17 ust. 1 (recykling odpadów opakowaniowych), są obowiązani wnieść opłatę produktową obliczoną oddzielnie w przypadku nieosiągnięcia wymaganego poziomu recyklingu oraz poziomu recyklingu dla wszystkich opakowań razem. (art. 34 ust. 2). Potwierdza to art. 12 Ustawy o obowiązkach przedsiębiorców.

Przedsiębiorca może uniknąć opłaty produktowej pod warunkiem, że swoje ustawowe obowiązki w zakresie zapewnienia recyklingu i odzysku opakowań lub produktów w opakowaniach przekaze wyspecjalizowanemu podmiotowi.

W związku z tym, że Spółka nie jest wprowadzającym produkty w opakowaniach w stanie faktycznym opisanym w niniejszym piśmie, nie jest zobowiązana do ponoszenia opłaty produktowej zgodnie z art. 34 ust. 2 Ustawy o gospodarce opakowaniami.

J.

Wobec powyższego, Spółka, jako podmiot nie będący w opisanej w niniejszym piśmie przypadku „wprowadzającym produkty w opakowaniach” nie jest także zobowiązana do wypełnienia innych obowiązków nałożonych na wprowadzającego produkty w opakowaniach na mocy ustawy o gospodarce opakowaniami, takich jak:

- a) prowadzenie ewidencji opakowań oraz recyklingowych opakowań (art. 22 ustawy o gospodarce opakowaniami),
- b) prowadzenie publicznych kampanii edukacyjnych przez wprowadzającego produkty w opakowaniach (art. 19 u st. 1 Ustawy o gospodarce opakowaniami),
- c) obowiązek składania sprawozdań w zakresie gospodarki opakowaniami i opadami opakowaniowymi (art. 45 ust. 1 Ustawy o gospodarce opakowaniami).

K.

Jak już wskazano we wcześniejszej części niniejszego pisma, zgodnie z definicją zawarta w art. 8 pkt 24) ustawy o gospodarce opakowaniami, przez „wprowadzeniu do obrotu” - rozumie się przez odpłatne albo nieodpłatne udostępnienie opakowań lub produktów w opakowaniach po raz pierwszy na terytorium kraju w celu używania lub dystrybucji; za wprowadzenie do obrotu uważa się także;

- a) import opakowań,

- b) import produktów w opakowaniach,
  - c) wewnątrzwspólnotowe nabycie opakowań,
  - d) wewnątrzwspólnotowe nabycie produktów w opakowaniach
- dokonywane na potrzeby wykonywanej działalności gospodarczej.

W związku z tym, zdaniem Spółki, wprowadzanie do obrotu produktów w opakowaniach nie nowych, a używanych nie jest wprowadzaniem produktu w opakowaniach podlegającym obowiązkowi Ustawy o gospodarce opakowaniami.

Wracając do definicji „wprowadzającego produkty w opakowaniach” Spółka wskazuje, że znajdujemy w niej określenie, że jest to przedsiębiorca prowadzący działalność gospodarczą „w zakresie do obrotu produktów w opakowaniach”. Jeżeli zatem w definicji tej znajduje się obniesienie do „wprowadzania do obrotu” to powinniśmy je rozumieć zgodnie z definicją z art. 8 ust. 24) Ustawy o gospodarce opakowaniami, a zatem, jako wprowadzanie opakowania po raz pierwszy na rynek. Jeśli zatem producent opakowania wprowadził go już na rynek, poniosł za nie opłatę produktową a następnie opakowanie nienowe, już wykorzystane, zostało użyte po raz kolejny to przedsiębiorca, który używa takiego opakowania do wprowadzenia produktu w opakowaniu nie może zostać uznawany za wprowadzający produkt w opakowaniu, które podlega opłacie, jako nowe wprowadzenie. Przeczyłby temu też cel ustawy – ograniczenie wprowadzania na rynek nowych opakowań i zwiększenie recyklingu i obrotu używanymi opakowaniami”.

W niniejszej sprawie należy stwierdzić co następuje:

Odnosząc się do przedstawionego we wniosku stanu faktycznego przedstawiam stanowisko w kwestii stosowania przepisów ustawy z 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz. U. z 2023 r., poz. 160), zwanej dalej „ustawą o opakowaniach”. Zgodnie z art. 17 ust. 1 ustawy o opakowaniach, wprowadzający produkty w opakowaniach jest obowiązany zapewniać recykling odpadów opakowaniowych takiego samego rodzaju jak odpady opakowaniowe powstałe z tego samego rodzaju opakowań jak opakowania, w których wprowadził produkty. Wprowadzający produkty w opakowaniach definiowany jest w art. 8 pkt 23 ustawy o opakowaniach jako przedsiębiorca wykonujący działalność gospodarczą w zakresie wprowadzania do obrotu produktów w opakowaniach. Jest nim też, zgodnie z tym przepisem, m.in. pakujący produkty wytworzone przez innego przedsiębiorcę i wprowadzający je do obrotu. Z kolei w art. 8 pkt 24 ustawy o opakowaniach. wprowadzenie do obrotu zdefiniowano jako odpłatne albo nieodpłatne udostępnienie produktów w opakowaniach po raz pierwszy na terytorium kraju w celu używania lub dystrybucji.

W ramach świadczonej przez Wnioskodawcę usługi transportu do odbiorców docelowych następuje dodatkowe pakowanie towarów na palety. Właścicielem produktów przy tym pozostaje podmiot zlecający powyższą usługę. Zatem odpowiedzialność za opakowania w takim przypadku spoczywa na zlecającym transport produktów, ponieważ to on jest właścicielem tych produktów i to on wprowadza je do obrotu, a opakowania (tj. palety), w które zostały one zapakowane, zostały udostępnione przez Wnioskodawcę jako niezbędne do ich dostarczenia do odbiorców. Nie ma w tym przypadku zastosowania art. 8 pkt 23 lit. b ustawy o opakowaniach, gdyż produkty te wprowadza klient a nie Wnioskodawca. Wnioskodawca w tym przypadku nie odpowiada więc za opakowania użyte do dostarczenia produktów do klienta, w tym nie ma obowiązku zapewnienia poziomów recyklingu odpadów opakowaniowych. Jednocześnie Wnioskodawca nie będąc wprowadzającym produkty w opakowaniach nie jest obowiązany do uzyskania wpisu do Rejestru BDO w tym zakresie.

Z uwagi na powyższe zdecydowano jak w sentencji.

Powyższa interpretacja przepisów dotyczy przedstawionego przez Wnioskodawcę i przytoczonego w treści decyzji stanu faktycznego i jest zgodna ze stanem prawnym obowiązującym w dniu wydania niniejszej interpretacji. Interpretacja zawarta w powyższej decyzji dotyczy wyłącznie tej indywidualnej sprawy.

Ponadto należy podkreślić, że decyzja interpretacyjna dotyczy wyłącznie wyjaśnienia co do zakresu i sposobu stosowania przepisów, z których wynika obowiązek świadczenia przez przedsiębiorcę daniny publicznej.

POUCZENIE

Od decyzji służy Stronie prawo wniesienia odwołania do Głównego Inspektora Ochrony Środowiska, ul. Bitwy Warszawskiej 1920 r. 3, 02-362 Warszawa, za pośrednictwem Marszałka Województwa Mazowieckiego w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia.

Stronie przysługuje prawo do złożenia wniosku o przeprowadzenie przez organ odwoławczy postępowania wyjaśniającego w zakresie niezbędnym do rozstrzygnięcia sprawy.

W trakcie biegu terminu do wniesienia odwołania Strona może zrzec się prawa do wniesienia

odwołania wobec organu administracji publicznej, który wydał decyzję. Z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez ostatnią ze stron postępowania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna.